

Fredericia, den 20. februar 2018

Høring over udkast til bekendtgørelse om krydsoverensstemmelse (KO)

Tak for muligheden for at komme med bemærkninger til udkast til bekendtgørelse om krydsoverensstemmelse, jeres 17-1210-000004.

Konklusion

Forslaget er helt uden fagligt og juridisk belæg. Der er ikke sammenhæng mellem områder for beskyttede fugle (sjældne, følsomme eller truede fugle, samt trækfugle) og arealer omfattet af naturbeskyttelseslovens § 3. Der er ikke hjemmel til at udvide bekendtgørelse om krydsoverensstemmelse (KO) til også at gælde naturbeskyttelseslovens § 3. Udkastet bør derfor straks trækkes tilbage. Hvis ikke det trækkes tilbage er det svært at se, at der kan undgås retssager. Det er en helt uacceptabel retstilstand, der skabes med forslaget.

Om ændringen og den nuværende retstilstand

Udkastet ændrer (og udvider) anvendelsesområdet for KO-bekendtgørelsens 1.23, 1.24, 1.25, 1.26 og 1.29.

I dag er reglerne sådan, at de før nævnte KO-regler finder anvendelse indenfor udpegede Natura 2000-områder (habitatområder og fuglebeskyttelsesområder). Dette foreslås med udkastet slettet. Fremover foreslås det, at beskyttelsen skal gælde langt bredere. Punkt 1.23 er det mest iøjnefaldende, idet KO-reglerne fremover vil finde anvendelse på alle § 3-arealer. Det er meget stærkt kritisabelt.

Fuglebeskyttelsesdirektivet og den danske implementering

Det overordnede formål med fuglebeskyttelsesdirektivet er at genskabe og forbedre forholdene generelt for alle vilde fugle. For beskyttede fugle gælder der en særlig beskyttelse. Det væsentligste her er, at der skal oprettes beskyttede områder, de såkaldte SBO (der er en del af Natura 2000-områderne). I de udpegede områder skal man ifølge direktivet undgå forurening og forstyrrelser af fuglene. Slutteligt er der ift. bilag 1-arter forbud mod drab, indfangning, m.v.

Det skal bemærkes, at vi ikke har modtaget eller set indholdet af henstillingen fra EU-Kommissionen på trods af, at vi har anmodet om det. Det er dog formentlig særligt det sidste i direktivets artikel 4, stk. 4: "[...]også uden for disse beskyttede områder[...]"., der giver anledning til hovedpine i Miljø- og Fødevarerministeriet. Problemet er måske, at man i Danmark aldrig rigtig har taget stilling til og lavet regler for, hvor og hvordan man beskytter trækfugle og bilag I-arter udenfor fuglebeskyttelsesområderne? Dette kan dog dårligt løses ved at pålægge KO på § 3-arealer.

Man har netop igangsat en ny afgrænsning af Natura 2000-områderne. Man må antage, at den nye afgrænsning sikrer, at afgrænsningen er aktuel og tager højde for de områder, hvor de beskyttede fugle rent faktisk lever i dag? Hvis man anser det som nødvendigt at lave yderligere beskyttelse, fordi opdateringsfrekvensen af Natura 2000-områderne ikke sker hyppigt nok, så ville det mest logiske være, at man løbende via myndighedsafgørelser kan træffe konkrete afgørelser, hvis de beskyttede arter pludselig lever nye steder. Det er klart, at sådanne afgørelser skal medfølges af fuld erstatning til lodsejer.

§ 3 kontra fuglebeskyttelsesområder

I stedet for at undersøge ud fra ornitologiske kriterier, hvor fuglene lever og tilvejebringe dynamiske retsregler til håndtering af udpegningen udenfor de beskyttede områder, samt medfølgende erstatningsregler, så laver ministeriet i stedet en nem løsning. Den nemme løsning består i at deklarerer § 3 som områder, hvor beskyttede fugle lever. Der er bare slet ikke sammenhæng mellem § 3 og fuglebeskyttelsesområder. Arealer kan vokse sig ind og ud af § 3 – det kan fuglebeskyttelsesområder ikke. Fuglebeskyttelsesområder er udpeget og geografisk set entydigt fastlagt. Fuglebeskyttelsesområder skal qua, at de er en del af Natura 2000-netværket positivt ændres, så de udvikles i positiv retning ift. udpegningsgrundlaget, så de arter, der i første omgang var årsagen til udpegningen får bedre udviklingsvilkår i området. § 3 er blot en beskyttelse mod fysisk tilstandsændring og landmanden har på disse arealer ret til at fortsætte den hidtidige drift – mere for at understrege, at der ikke er nogen juridisk bindende naturambition for § 3-arealer. Når der udpeges fuglebeskyttelsesområder, så skal dette bero på ornitologiske og videnskabelige kriterier. § 3-arealer udpeges ud fra, hvilken naturtype de nu engang er (eng, hede, mose, m.v.). Slutteligt er de beskyttede områder udlagt efter EU-direktiver, mens § 3-arealer udelukkende er en dansk opfindelse.

Bræmmesagen?

Bræmmesagen gik ud på, at man håndhævede KO for landmandens overtrædelser på 2 meter bræmmen. Problemet i den forbindelse var bare, at ministeriet ikke havde implementeret EU-reglerne tilstrækkeligt i vandløbslovens § 69. Når dette ikke var korrekt implementeret, så kunne man ikke sanktionere KO. Konsekvensen i denne sag blev massiv genoptagelse af sagerne.

Tilsvarende i denne sag, så har man heller ikke specifikt angivet, at § 3-arealer er lavet af hensyn til beskyttede fugle. Dette vil selvsagt heller ikke give mening, fordi et § 3-areal trods alt kun er en beskyttelse mod tilstandsændringer og man må gerne opretholde den hidtidige drift. Det er dog langt fra sikkert, at opretholdelse af hidtidig drift er i overensstemmelse med at sikre de beskyttede fugle, hvis dette var hensigten. Sagt med andre ord, så er § 3-beskyttelsen i sig selv formentlig utilstrækkelig til at opfylde fuglebeskyttelsesdirektivets krav, hvis der flytter en beskyttet fugl ind i området.

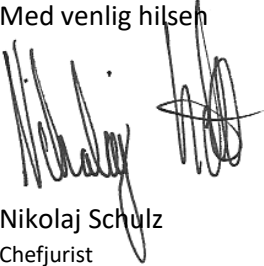
Konsekvenserne for landmanden

Konsekvensen for landbruget er til at få øje på. § 3-arealer er vejledende udpeget, dvs. landmanden jo ikke altid ved om et givent areal er udpeget som § 3. Det betyder, at en landmand med udkastet kan få KO-sanktion selv om han er i god tro. Herudover, så er der gode vinderchancer for danske landmænd ved at gå rettens vej, særligt i straffesager om § 3. Disse sager kan dog tage flere år før de endelig kommer til retten. Med KO-sanktion på § 3, så vil det reelt set ikke være en mulighed at holde det omtvistede areal i omdrift, fordi man som landmand vil få gentagelsessanktion og konsekvensen efter et par år vil være fuldstændig udelukkende fra landbrugsstøtten.

De påtænkte regler er usaglige, ulovlige og vanvittigt indgribende overfor danske landmænd. De bør derfor straks trækkes tilbage. Reglerne er og bliver rendyrket fejl- og overimplementering uden saglig grund. Der er betydelig risiko for, at dette vil ende i en eller flere retssager for det er uacceptabelt at udvide KO-reglerne til § 3-områder, der er nationalt vejledende udpeget.

Vi advarer på det kraftigste imod at gennemføre reglerne. Forslaget bør gennemtænkes langt mere på baggrund af Kommissionens bemærkninger. Vi opfordrer til, at Danmark i sidste ende og om nødvendigt tager en traktatkrænkelssag ved EU-Domstolen.

Med venlig hilsen

Nikolaj Schulz

Chefjurist

Bæredygtigt Landbrug

mobil. +45 60 14 12 30

E-mail: nsc@baeredygtigtlandbrug.dk

Web: www.baeredygtigtlandbrug.dk

Bæredygtigt
Landbrug